

N:o 183.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 22 maj 1906.
 — — — — Andra Kammaren den 23 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om vissa ändringar i 8 och 10 kapitlen strafflagen och lag om ändrad lydelse af 77 § strafflagen för krigsmakten den 7 oktober 1881.

(Lagutskottets utlåtande n:o 51.)

Till Konungen.

Genom proposition den 4 innevarande maj har Eders Kungl. Maj:t föreslagit Riksdagen antaga propositionen bilagda förslag till

1:o) lag om vissa ändringar i 8 och 10 kapitlen strafflagen, och

2:o) lag om ändrad lydelse af 77 § strafflagen för krigsmakten den 7 oktober 1881.

Riksdagen har vid granskning af de i propositionen innefattade förslagen i allt hufvudsakligt icke funnit något att med afseende å desamma erinra.

Beträffande den i 10 kap. 13 § strafflagen föreslagna nedsättning af minimum uti straffsatsen för sådan deltagare i upplopp, hvilken ej är anstiftare eller anförare, har Riksdagen ansett skäl föreligga till en modifikation, i det enligt Riksdagens åsikt de i högsta domstolen mot §:ens föreslagna affattning uttalade betänkligheter så till vida böra vinna afseende,

att den i §:en föreslagna nedsättning till fängelse ej må förekomma i andra fall, än där omständigheterna äro synnerligen mildrande.

I fråga om 8 kap. 3 § strafflagen har en redaktionsförändring syntes lämplig.

I öfverensstämmelse med hvad sålunda blifvit anfördt har Riksdagen, som funnit det i propositionen innefattade förslag till lag om vissa ändringar i 8 och 10 kapitlen strafflagen icke kunna i oförändradt skick bifallas i anledning af propositionen, för sin del antagit följande

Lag

om vissa ändringar i 8 och 10 kapitlen strafflagen.

Häri genom förordnas, att 10 kap. 11 § strafflagen skall upphöra att gälla, samt att nedannämnda lagrum i 8 och 10 kapitlen samma lag skola erhålla följande ändrade lydelse:

8 kap.

3 §

Har någon, muntligen inför menighet eller annan folksamling, eller i skrift, den han utspridt eller utsprida låtit, uppmanat eller annorledes sökt förleda till förräderi, som i 1 § sagdt är; dömes, när ingen straffbar verkan däraf följde, till straffarbete i högst sex år. Samma lag vare om den, som annans skrift utspridt eller utsprida låtit, att därmed komma sådant förräderi åstad.

8 §.

Om stämpling till förräderi, som i 6 § omtalas, så ock om uppmaning till sådant förräderi eller försök att annorledes därtill förleda, gälle hvad i 2 och 3 §§ sagdt är.

10 kap.

13 §.

Samlar sig folkmängd tillhopa och störer lugnet eller allmänna ordningen, utan att dock lägga å daga sådant uppsåt, som i 7 § sägs, och skingrar sig ej den folkmängd, på offentlig myndighets befallning, utan

visar trotsighet däremot; då skola anstiftare och anförare af det upplopp till straffarbete i högst ett år och annan deltagare i upploppet till böter från och med tio till och med tvåhundra riksdaler dömas. Öfvergå de till våld å person eller egendom; vare lag, som i 9, 10 och 12 §§ om uppror sägs; dock att för sådan deltagare i upploppet, som ej är anstiftare eller anförare, straff efter 9 § må nedsättas till straffarbete i två månader eller, där omständigheterna äro synnerligen mildrande, till fängelse.

14 §.

Hvar som, muntligen inför menighet eller folksamling, eller i skrift, den han utspridt, eller utsprida låtit, uppmanar till våld å person eller egendom eller till annat brott, varde, där ej uppmaningen särskildt med straff belagd är, dömd till böter eller fängelse. Afsåg uppmaningen brott, hvarå strängare straff än fängelse kan följa, eller voro eljest omständigheterna synnerligen försvårande, då må till straffarbete i högst fyra år dömas. Är den skyldige i följd af uppmaningen förfallen till straff för delaktighet i brott, som därå följt, gälle hvad i 4 kap. 1 § stadgas.

Där någon annorledes, såsom genom prisande af brottslig handling, muntligen inför menighet eller folksamling, eller i skrift, den han utspridt eller utsprida låtit, söker förleda till brott; vare lag som i 1 mom. sägs.

Har någon eljest på sätt i 1 eller 2 mom. förmäles sökt förleda till ohörsamhet mot lag eller laga myndighet, straffes med böter eller fängelse.

Hvad i denna § är stadgadt gälle äfven om den, som annans skrift, hvars innehåll är efter samma § straffbart, utspridt eller utsprida låtit för att därmed främja den med skriften åsyftade verkan.

Denna lag träder i kraft genast efter utfärdandet.

Det i propositionen innefattade förslag till lag om ändrad lydelse af 77 § strafflagen för krigsmakten den 7 oktober 1881 har blifvit af Riksdagen antaget.

Stockholm den 23 maj 1906.

Med undersåtlig vördnad.
